

Uložení trestu

Uložení dalšího trestu za skutek, za který byl již obviněný pravomocně odsouzen, lze zásadně považovat za uložení druhu trestu, který je jednak ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost a jednak v zřejmém rozporu s jeho účelem ve smyslu § 266 odst. 2 tr. ř.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tz 37/2009, ze dne 9.6.2009)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky ve prospěch obviněného P. D., proti pravomocnému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 14. 1. 2008, sp. zn. 55 To 501/2007, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 270 odst. 1 tr. ř. rozhodl tak, že pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 14. 1. 2008, sp. zn. 55 To 501/2007 a v řízení předcházejícím byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, 6, § 259 odst. 3 tr. ř. a § 35 odst. 2 tr. zák. v neprospěch obviněného P. D. Napadený rozsudek se zrušuje ve výroku o trestu ohledně obviněného P. D. Zrušují se též všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, se přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 9. 10. 2007, sp. zn. 3 T 108/2007, byli obviněný P. D. a obviněný J. Š. uznáni vinnými ze spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák. spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák., za což byl odsouzen obviněný P. D. podle § 247 odst. 2, § 45 odst. 1, 2 a § 45a odst. 1 tr. zák. k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 350 hodin a obviněný J. Š. podle § 247 odst. 2, § 45 odst. 1, 2 a § 45a odst. 1 tr. zák. k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin.

Následně byl obviněný P. D. rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 11. 10. 2007, sp. zn. 3 T 129/2007, uznán vinným ze spáchání trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 187 odst. 1 za použití § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zák. mu byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 roků. Podle § 35 odst. 2 tr. zák. byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 9. 10. 2007, sp. zn. 3 T 108/2007, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Rozsudek Okresního soudu v Šumperku ze dne 11. 10. 2007, sp. zn. 3 T 129/2007, nabyl právní moci dne 11. 10. 2007.

Proti rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 9. 10. 2007, sp. zn. 3 T 108/2007, podal obviněný J. Š. odvolání a z podnětu podaného odvolání nově rozhodl Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozsudkem ze dne 14. 1. 2008, sp. zn. 55 To 501/2007, tak, že odvoláním napadený rozsudek ohledně obou obviněných v celém rozsahu zrušil a za splnění podmínek uvedených v § 259 odst. 3 tr. ř. byli oba obvinění nově uznáni vinnými ze spáchání trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zák. spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. ř., za což byl uložen obviněnému P. D. podle § 247 odst. 2, § 45 odst. 1, 2 a § 45a odst. 1 tr. zák. trest obecně prospěšných prací ve výměře 330 hodin a obviněnému J. Š. podle § 247 odst. 2, § 45 odst. 1, 2 a § 45a odst. 1 tr. zák. trest obecně prospěšných prací ve výměře 180 hodin.

Proti pravomocnému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 14. 1. 2008, sp. zn. 55 To 501/2007, podal ministr spravedlnosti České republiky stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného P. D. Vytkl v ní, že zákon byl porušen v ustanoveních § 2 odst. 5, odst. 6, § 259 odst. 3, § 261 tr. ř. a § 35 odst. 2 tr. zák.

V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti namítl, že postupem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, jako soudu odvolacího byl porušen zákon v neprospěch obviněného P. D., neboť v současné době existují ohledně jednoho skutku obviněného P. D. dva pravomocné výroky o trestu, jeden k souhrnnému trestu odnětí svobody ve věci vedené u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 3 T 129/2007 a druhý k trestu obecně prospěšných prací ve věci vedené u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 3 T 108/2007, čímž odvolací soud porušil i zásadu ne bis in idem.

Závěrem stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky vyslovil podle § 268 odst. 2 tr. ř., že rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 14. 1. 2008, sp. zn. 55 To 501/2007 a v řízení předcházejícím byl porušen zákon v neprospěch obviněného P. D. ve vytýkaném směru, aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek ohledně obviněného P. D. ve výroku o trestu zrušil a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. ř., případně § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k závěru, že zákon porušen byl.

Po prostudování předmětného spisového materiálu Nejvyšší soud České republiky zjistil, že Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, při veřejném zasedání konaném dne 14. 1. 2008 přečetl v rámci zprávy o stavu věci rozsudek Okresního soudu v Šumperku ze dne 9. 10. 2007, sp. zn. 3 T 108/2007 (č.l. 95 - 99 spisu) a poté podstatný obsah spisu vedeného u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 3 T 108/2007. Nepřihlédl však ke skutečnosti, že na č.l. 104 spisu je založen pravomocný rozsudek Okresního soudu v Šumperku ze dne 11. 10. 2007, sp. zn. 3 T 129/2007, v právní moci dne 11. 10. 2007, kterým byl obviněný P. D. uznán vinným trestným činem nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1 tr. zák. a odsouzen podle § 187 odst. 1 za použití § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků. Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zák. mu byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 roků a podle § 35 odst. 2 tr. zák. byl současně zrušen výrok o trestu z výše uvedeného rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 9. 10. 2007, sp. zn. 3 T 108/2007, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle ustanovení § 259 odst. 3, věty první, tr. ř. může odvolací soud rozhodnout sám ve věci rozsudkem, jen je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě na základě důkazů provedených před odvolacím soudem doplněn nebo změněn.

Podle ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák. soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1 ustanovení § 35 tr. zák., když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci

souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů a vyznamenání, ztráty vojenské hodnosti, propadnutí majetku nebo propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

V návaznosti na výše uvedené skutečnosti je třeba přisvědčit názoru ministra spravedlnosti obsaženému ve stížnosti pro porušení zákona, že Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, jako soud odvolací nerespektoval výše specifikovaná zákonná ustanovení, neboť v daném odvolacím řízení neprovedl důkaz trestním spisem vedeným u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 3 T 129/2007. Rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 11. 10. 2007, sp. zn. 3 T 129/2007 (č. l. 104 - 105 spisu), byl pravomocně zrušen výrok o trestu obviněného P. D. z rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 9. 10. 2007, sp. zn. 3 T 108/2007. I přes uvedenou skutečnost však Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, po zrušení rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 9. 10. 2007, sp. zn. 3 T 108/2007, z podnětu dovolání spoluobviněného J. Š. uložil obviněnému P. D. trest obecně prospěšných prací ve výměře 330 hodin.

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, tak svým rozhodnutím zcela pominul výše citované zákonné zásady pro ukládání souhrnného trestu, neboť obviněný se veškerého mu vytýkaného jednání dopustil před datem 9. 10. 2007, kdy byl vyhlášen první odsuzující rozsudek (trestného činu krádeže se dopustil dne 27. 3. 2007 a trestného činu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů se dopustil od července do konce roku 2006).

Z uvedeného vyplývá, že Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozsudkem ze dne 14. 1. 2008, sp. zn. 55 To 501/2007, porušil zákon v ustanoveních § 259 odst. 3 tr. ř. a 35 odst. 2 tr. zák. ve výroku o trestu ohledně obviněného P. D. v jeho neprospěch.

Z obsahu trestního spisu vedeného u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 3 T 108/2007 vyplývá, že Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, v odvolacím řízení v této trestní věci neshromáždil všechny podklady potřebné pro rozhodnutí ve věci, zejména další trestní spis Okresního soudu v Šumperku týkající se jiné trestné činnosti obviněného P. D. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, měl zjistit, že se proti obviněnému vedlo u Okresního soudu v Šumperku další trestní řízení, a učinit potřebné kroky ke zjištění, v jakém stadiu se věc nachází a zda již ve věci bylo vydáno rozhodnutí. Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, tedy nezjistil skutkový stav věci v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí, důkazy chybně zhodnotil, v důsledku čehož byl napadeným rozsudkem porušen zákon i v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněného P. D.

Ministr spravedlnosti ve stížnosti pro porušení zákona správně uvedl, že vzhledem k tomu, že ohledně příslušného skutku obviněného P. D. v současné době existují dva pravomocné výroky o trestu (jeden k souhrnnému trestu odnětí svobody ve věci vedené u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 3 T 129/2007 a druhý k trestu obecně prospěšných prací ve věci vedené u Okresního soudu v Šumperku pod sp. zn. 3 T 108/2007), došlo napadeným rozhodnutím odvolacího soudu rovněž k porušení zásady ne bis in idem.

Podle § 266 odst. 2 tr. ř. lze proti výroku o trestu stížnost pro porušení zákona podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepoměru k stupni nebezpečnosti činu pro společnost nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu.

Podle názoru Nejvyššího soudu České republiky je třeba uložení dalšího trestu za skutek, za který byl již obviněný pravomocně odsouzen, zásadně považovat za uložení druhu trestu, který je jednak ve zřejmém nepoměru ke stupni nebezpečnosti činu pro společnost a jednak v zřejmém rozporu s jeho účelem ve smyslu § 266 odst. 2 tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky proto podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným rozsudkem

Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 14. 1. 2008, sp. zn. 55 To 501/2007 a v řízení předcházejícím byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, 6, § 259 odst. 3 tr. ř. a § 35 odst. 2 tr. zák. v neprospěch obviněného P. D. S ohledem na skutečnost, že v napadeném rozsudku je nezákonný pouze výrok o trestu ohledně obviněného P. D. a tento výrok lze oddělit od ostatních výroků, Nejvyšší soud České republiky zrušil podle § 269 odst. 2 tr. ř. v napadeném rozsudku pouze výrok o trestu ohledně obviněného P. D. a dále zrušil všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 270 odst. 1 tr. ř. bylo přikázáno Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, přičemž aby při rozhodování o trestu obviněného P. D. respektoval všechna zákonná ustanovení pro ukládání trestu, včetně ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák. Nejvyšší soud České republiky v této souvislosti zdůrazňuje, že v novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obviněného P. D., a tedy ani k uložení přísnějšího trestu, neboť Nejvyšší soud vyslovil, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného (§ 273 tr. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)